

Wat is klassenstrijd?

www.MinisterieVanPropaganda.org

"Als de klassenstrijd wordt gevoerd in Amerika, dan is mijn klasse duidelijk aan het winnen."

Dat zijn de woorden van miljardair Warren Buffett, voorzitter van Berkshire Hathaway, een verzekerings- en investering maatschappij. Buffett is de tweede-rijkste man in de wereld.

De klassenstrijd woedt inderdaad. In de Verenigde Staten en over de hele wereld. Het is een basiskarakteristiek van het leven in de kapitalistische samenleving. Miljardair Buffett is kortzichtig.

De klassenstrijd is dagelijkse realiteit onder het kapitalisme. Een strijd voor een samenleving die gebaseerd is op de menselijke behoefte. En niet een uit winstbejag.

Er zijn twee hoofdklassen in de kapitalistische samenleving: eigenaren/bezitters en werknemers. De winsten van de eigenaar/bezitter, de kapitalist, de eigenaar/bezitter van de banken, de fabrieken en de bedrijven zijn afkomstig van werk dat is verricht door de werknemers.

Werknemers, aan de andere kant, kunnen alleen overleven door de verkoop van hun vermogen om te werken aan de eigenaar/bezitter.

De bezitters hebben slechts één doel: groei van hun winst. Aangezien winsten zijn gebaseerd op de waarde die werknemers in het productieproces toevoegen aan het product, groter dan de som van de productiekosten, met inbegrip van de lonen, proberen de bezitters de kosten van arbeid zo laag mogelijk te houden.

Werknemers, moeten genoeg verdienen voor voedsel, kleding, onderdak, onderwijs en andere levensbehoeften. Belangen van werknemers staan tegenover die van de bezitters.

Dit is de basis voor de klassenstrijd.

Klassenstrijd kan o.a. bestaan uit stakingen en andere vormen van werknemersstrijd. In deze strijd werken de werknemers samen op basis van hun gemeenschappelijke werknemersbelangen, zoals het terugwinnen van het overschot aan waarde dat zij hebben geproduceerd. De klassenstrijd is er voortdurend, ook in perioden van relatieve arbeidsvrede. Met name in die perioden dat werknemers niet strijden voor hun aandeel in de rijkdom die zij produceren, proberen de eigenaren hun aandeel te vergroten.

Verhoogde productiviteit, loonmatiging, verschuiven van meer belastingen voor de bedrijven naar de werkende klasse, snijden in de gezondheidszorg. Het zijn een aantal manieren waarmee de kapitalistische (bezittende) klasse de klassenstrijd tegen de werknemers voert.

Vormen van klassenstrijd:

Bewustzijn van de belangen van de klasse en op zoek zijn naar manieren om deze belangen

te bevorderen. Dat heet klassenbewustzijn. Voor de werkende klasse betekent dat de noodzaak om eenheid en solidariteit te smeden van de hele klasse tegen het handjevol profiteurs.

Helaas is de heersende klasse in de meeste gevallen veel meer klasse bewust dan de onderdrukte klasse. Zij bevordert racisme, seksisme, anti-homo onverdraagzaamheid, chauvinisme en andere verdeeldheid aanwakkerende ressentimenten om de werkende klasse verdeeld te houden.

Om die reden is de strijd tegen het racisme een essentieel onderdeel van de strijd van de arbeidersklasse. Racisme verdeelt de werkende klasse, speelt witte werknemers uit tegen zwarte, Latino- en andere migrerende werknemers, ondanks het feit dat al deze werknemers gemeenschappelijke deel uit maken van dezelfde klasse en dezelfde belangen hebben.

De klassenstrijd kan vele andere vormen aannemen. Wanneer officieren op het slagveld dienstplichtige soldaten bevelen orders uit te voeren in dienst van een imperialistische oorlog, en zij weigeren dat, dan is dit een vorm van klassenstrijd! Wanneer werknemers samenkomen om op te komen en te vechten voor gezondheidszorg of tot de verdediging van de sociale zekerheid, dan is dat klassenstrijd. Soms komt de klassenstrijd voor hervorming van werkers in kantoren en fabrieken tegen het dagelijkse misbruik, dat onder het kapitalisme voorkomt, samen met een strijd tegen de gehele heersende klasse. In dergelijk gevallen kan de klassenstrijd de vorm aannemen van een strijd om de bestaande staat omver te werpen en de politieke macht over te nemen ten faveure van de werkende klasse. Dat is gebeurd tijdens de revoluties in Rusland, China, Cuba en andere landen.

Het hoeft niet op die manier te gaan.

De kapitalistische media en schoolboeken vertellen ons dat er altijd een klassenmaatschappij, vergelijkbaar met de huidige, is geweest. Het tegendeel is waar. In het voortreffelijke werk van Friedrich Engels "De oorsprong van het gezin, van de particuliere eigendom en van de staat" bleek dat de klassenloze samenleving al lang voor de geschreven geschiedenis bestond.

In de beperktheid van de vroege klassenloze samenleving ontwikkelden klassen zich als gevolg van het menselijke vermogen om meer te produceren dan nodig was om te overleven in kleine groepen.

Zodra de samenleving meer werd georganiseerd, gaf klassenonderscheid aanleiding tot vorming van een samenleving in slavernij, zoals we die kennen van het oude Egypte of

Griekenland. Nadat deze samenlevingen in één stortten, ontstonden feodale systemen, met daarin grote aantallen mensen, in horigheid aan het land gebonden.

Het feodale systeem maakte plaats voor het kapitalisme, toen heersers werden verdrongen door een nieuwe, kapitalistische klasse van kooplieden, handelaars en fabrikanten.

In eerdere samenlevingsvormen deden zich crises voor, omdat er niet genoeg rijkdom geproduceerd kon worden om de klassenmaatschappij in stand te houden. Onder het kapitalisme heeft de productie een verwoestend effect. Crisissen worden veroorzaakt doordat er te veel goederen worden geproduceerd voor de markt, welke niet in staat is om ze op te nemen binnen het systeem van winst-gedreven particulier eigendom. Mensen hebben hetgeen geproduceerd wordt nodig, wanhopig in veel gevallen. Maar de goederen kunnen alleen worden verkocht voor een winst. Onder het kapitalisme ligt voedsel, dat duizenden had kunnen voeden, weg te rotten, en wordt kleding weggegooid, terwijl mensen verhongeren en doodvriezen. Als steeds meer werknemers de straten opgaan in de strijd tegen bezuinigingen, ontslagen en oorlog, is het de taak van de Marxisten om te laten zien dat het voeren van de klassenstrijd consequent de werkende klasse naar een nieuwe samenleving voert op basis van de behoeften van mensen en de belangen van de werknemersklasse, in plaats van de winst van een paar miljardairs en banken.